

16 februari 1961

U 1400/61 - C 46 - P1/PS9.

FA 10070/17
GEHEIM

Land: De Verenigde Staten.

Onderwerp: De buitenlandse politiek van de administratie-
KENNEDY.

Referenties:

Datum van waarneming: Eind januari 1961.

Bron: Betrouwbaar.

Informant: Een lid van de Amerikaanse ambassade te Londen.

Opmerkingen:

BN

Verzonden aan:

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

De Verenigde Staten

DE BUITENLANDSE POLITIEK VAN DE ADMINISTRATIE-KENNEDY

Het is aan te nemen, dat de relaties tussen KENNEDY en MACMILLAN anders van toon zullen zijn dan die tussen EISENHOWER en MACMILLAN. Dit betekent niet, dat zij zoveel slechter moeten worden, maar wel, dat, gezien het generatieverschil en het gebrek aan gemeenschappelijke ervaringen en de daaraan verbonden gevoelens, de betrekkingen zakelijker en dus waarschijnlijk ook enigszins koeler zullen worden.

Er zijn geen aanwijzingen, dat de administratie-KENNEDY behoefte zal hebben om te "intervenieren" in het conflict tussen de Zes en de Zeven. Voor de houding van de Amerikaanse regering zijn de recente uitlatingen van DILLON de enige maatstaf, die tot dusver beschikbaar is. Terwijl de Amerikaanse regering aanvankelijk alle steun aan de Zes verleende en nauwelijks voelde voor pogingen tot overbrugging van de moeilijkheden tussen de Zes en de Zeven, lijkt bij haar nu wel de neiging te bestaan om binnen het kader van de OECD aan een oplossing mede te werken.

De nieuwe administratie ziet waarschijnlijk vrijwel geen mogelijkheden om op breed terrein met de Sowjet-Unie tot vredige overeenstemming te komen. Zij zal daarom haar pogingen concentreren op het gebied waarop Oost en West parallelle belangen hebben: d.w.z. op het gebied van de vermindering van de risico's die zijn verbonden aan de stand der bewapening en aan de voortzetting van nucleaire tests. Er zijn aanwijzingen dat KENNEDY zich afvraagt of een 100% waterdichte controle en inspectie wel nodig zijn. Zou het niet beter zijn een overeenkomst met redelijke garanties (met een zekere risicomarge voor oncontroleerbare ondergrondse en kleinere

tests) te prefereren boven in het geheel geen overeenkomst? Hierbij zouden tegen elkaar moeten worden afgewogen het voordeel van een, zij het niet geheel sluitende, overeenkomst en het nadeel dat de Sowjet-Unie profijt zou kunnen hebben van voortgezette en niet-controleerbare tests van beperkte omvang. Er is een situatie denkbaar, waarin voordeel voor het Westen van een dergelijke overeenkomst groter zou zijn dan het voordeel voor de Sowjets van die voortgezette tests op beperkt terrein.

Verklaringen van de nieuwe administratie ten aanzien van China wijzen er op, dat men klaarblijkelijk de publieke opinie wil testen en voorbereiden ten aanzien van opnemng van China in de Verenigde Naties. Een beslissing op korte termijn is echter niet te verwachten. - Overigens heeft de Britse minister van Buitenlandse Zaken in klein gezelschap als zijn mening gegeven, dat opnemng van Communistisch China in de Verenigde Naties een aanzienlijke complicatie van de onderhandelingen over bewapeningsvermindering en stopzetting van nucleaire tests zou betekenen. Ook de nieuwe administratie schijnt een erkenning van Communistisch China niet te overwegen, omdat niet is in te zien welke voordelen de Verenigde Staten daarvan zouden hebben - m.a.w. welke prijs China bereid zou zijn daarvoor te betalen. Integendeel, het verloop van de sedert 1958 tussen de ambassadeurs van de Verenigde Staten en China in Warschau gevoerde besprekingen duiden aan, dat China niet bereid is enige prijs te betalen, maar zelf, behalve erkenning, nog extra concessies uit het vuur zou willen halen.

Eind januari 1961.